

Het geheim van Golgota

De belangrijkste pijler van het Evangelie van Christus Jezus, is het opstaan uit de dood ofwel de ‘opstanding der doden’. Met dit onderwerp overtreft de leer van Jezus alle andere leringen en religies, omdat de dood aan alle overige kennis en aan alle andere krachten en inspanningen een einde maakt, zodra men zijn rijk moet betreden. Niemand heeft daar ooit iets kunnen bouwen, geen mens voegde daar ooit iets aan zijn rijkdom toe. Van alle mensen uit alle tijden en van alle culturen is er niemand geweest die zich ooit uit de greep van dood en dodenrijk heeft kunnen losmaken, behalve die Ene: Jezus Christus. Jezus heeft door op te staan uit de dood en door het dodenrijk open te breken, aangetoond dat alles wat Hij sprak waar is en dat Hij onvergankelijk leven aan het licht heeft gebracht; Hij heeft bewezen Zelf de Opstanding te zijn. (Joh.11:25) Daarmee zijn Jezus’ woorden meer en gewichtiger gebleken dan alle andere woorden die mensen ooit gesproken hebben. Hij is, doordat Hij de dood geheel machteloos heeft gemaakt, terecht de Grote Koning. Dat wil zeggen dat Hij daardoor Koning over alles en over allen is geworden.

De sleutels

Jezus zegt: ‘Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.’ (Opb.1:18b) Dit is een van de machtigste heilsfeiten van het Evangelie Gods, dat Christus Heer is en dus gezaghebber over de dood en het dodenrijk. Door Zijn volbrachte werk zal de mens die in Hem gelooft en Zijn Woord gehoorzaamt, van de dood geen schade lijden. Omdat het dodenrijk haar macht geheel door Jezus Christus werd afgenomen en de Heiland het voor zondaars mogelijk

heeft gemaakt om door wedergeboorte een nieuwe schepping te worden, zullen de gelovigen daardoor in de opstanding ook hun gestorven geliefden terugontvangen. (1Kor.15:35-49) Het geheim van de dood is dat hij wordt *afgeschafft* in het leven van een mens, zodra die Jezus' aanneemt en Zijn Geest ontvangt. Het gevolg is dat ook het dodenrijk dit mens nimmer in haar macht krijgt, want wie de dood in eeuwig niet zal zien of smaken kan ook niet als slachtoffer in haar rijk worden afgevoerd. (Joh.8:51) Christus sprak over hen die deel van Zijn Lichaam zijn geworden: 'de poorten van het dodenrijk zullen haar er niet onder krijgen.' (Matt.16:18b)

Een poort of portaal (*Fr.*) vormt een afgesloten doorgang die toegang biedt tot een heel groot bouwwerk. De overdekte poorten van het dodenrijk, waar alle mensen door te zondigen 'onderdoor gaan', zijn de demonen, de onreine geesten die elk mens aanvallen en zodra zij kunnen hem door de zonde afsnijden van het Leven. Bij de overweldigde mens veroorzaken zij de 'duisternis des dood', waardoor ze ook doodsmachten genoemd kunnen worden. De onreine geesten beschikken jegens de mensen die niet het eigendom van Christus zijn over deze macht hen in de geestelijk dood te brengen, zij vormen voor hen de machten van de dood. De poorten of de toegang tot het dodenrijk zijn deze boze geesten in de hemelse gewesten. (Ef.6:12) De dood ontleent zijn prikkel of werking aan deze geesten der duisternis, die deel aan een mens kunnen krijgen zodra deze tot overtreding overgaat. Zodra echter de zondaar kennis van het Evangelie van Jezus krijgt en zich tot Jahweh God bekeert, kan hij door de wedergeboorte om de Geest van Christus vragen en ontvangt hij Gods Kracht om de boze geesten te weerstaan en te overwinnen. De Heer Jezus zelf ging de gehele weg des doods tot en met de kruisiging, waarbij de demonen Hem niet in de dood konden houden want Jahweh verbrak de weeën van de dood. (Hand.2:24)

Zo zal nu volgens de Meester iedereen die tot Zijn Lichaam behoort ook niet in de last van ziekte of problemen vastgehouden kunnen worden, want opnieuw zal dezelfde Kracht van de Heilige Geest zich laten gelden en dit rechtvaardige mens verlossen. (2Kor.1:10)

Dit geheim van de dood werd door Jezus en Johannes de Doper tijdens Zijn doop in water uitgebeeld. Het geheim van de opstanding werd met Zijn opstijgen uit het water daarbij eveneens uitgebeeld. De waterdoop van Jezus beeldt Zijn ondergaan en verblijf in de dood uit, om vervolgens Zijn opstanding uit de dood te verbeelden; toen Hij met de Kracht en de heerlijkheid van God werd aangedaan. De gerechtigheid Gods, dus hetgeen met Zijn gedachten overeenkomt, is dat een mens die zich met zonden belaaft de dood verdient. Deze komt in de duisternis van de dood, dat wil zeggen onder de controle en in de machtsfeer van de boze geesten. Voor een korte tijd stond Jezus beneden de demonische engelen van het rijk van satan die Hem konden belagen en pijnigen; dit is de sfeer van de dood angst, pijn en aftakeling. (Hebr.2:7) Als de heerlijkheid door de zalving van de Heilige Geest ontbreekt, treedt uiteindelijk bij ieder mens dit doodsklimaat in. De verloren zoon uit Lucas 15 was *dood*, toen hij bij zijn vaders huis vandaan in een ‘*ver land*’ in nood en ellende zat. Toen hij echter later weer door zijn vader kon worden omhelsd, werd hij weer *levend* en kon hij met *heerlijkheid* worden aangedaan. (Luc.15:22)

Tijdens de gevangenneming in de Hof van Getsemane, wordt met een uitspraak van Jezus deze ‘korte tijd’, dit ‘uur der boze’ ingeleid. Als daar met de hulp van Judas een afdeling Romeinse soldaten de Heer Jezus heeft kunnen vinden, zegt Hij hun: ‘Ik zeide u, dat Ik het ben. Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen heengaan’ (Joh.18:8) Dan gaat voor Hem de voorziene ellende beginnen, als de hemelse

beschikking over Hem aan satan wordt overgegeven. Ook later die dag, nadat Jezus door de Joden is bespot en geslagen en aan Pilatus wordt voorgeleid, luidt Zijn antwoord hierover: ‘Gij zoudt geen macht tegen Mij hebben, indien het u niet van boven gegeven ware’ (Joh.19:11) Jezus nam vanaf Getsemane vrijwillig de zondes Schuld van vele zondaren op Zich en deelde daardoor Zelf in het loon der zonde en kwam dus ook onder het beslag van de boze geesten. De alles te bovengaande heerlijkheid en de Kracht van de Hoogheilige God Zelf, kon Hij niet langer op Zijn Zoon leggen, nu Jezus deel had gekregen aan de onreine geesten. Dit was bij Jezus het geval. (1Petr.2:24) De Geest van Zijn Vader was om die reden van Hem geweken, daarmee echter vervulde Jezus tevens de Schriften. (Ps.22:2) Zonder Gods bescherming hadden boze geesten voor het eerst vrije toegang tot Hem, en voerden zij heerschappij over Hem. Voordien hadden de heilige engelen Gods er immers onafgebroken op toegezien dat de Heiland Zijn voet niet aan een steen zou stoten. (Ps.91:12)

God gehoorzamen

Ooit luidde het antwoord van Eva: ‘God heeft ons verboden van de vruchten van die boom te eten of ze zelfs maar aan te raken; doen we dat toch, dan zullen we sterven.’ (Gen.3:3) Het aanraken van de verboden vruchten of die tot zich nemen, hebben altijd tot gevolg dat de persoon in kwestie daaraan zal sterven. Het deel hebben aan demonen die daarmee op hun beurt deel hebben aan de mens des harten, heeft tot gevolg dat deze mens in de dood komt. Hij komt hierdoor in de duisternis en uiteindelijk ‘ver van zijn Schepper’ in de schaduw van de dood, en bij het sterven slaat dit mens de ogen op in het dodenrijk. (Luc.16:23)

Dit heeft er uiteindelijk toe geleid dat ieder kind bij het opgroeien naar de volwassenheid, door de duivel en zijn

demonenleger tot zonde verleid kon worden en zodoende los van God kwam. Opgemerkt wordt dat sommige kinderen reeds in de buik van hun moeder, terwijl ze dus nog foetus zijn, aangevallen kunnen worden en waardoor zij dus al vóór hun geboorte schade ondervinden van de inwerking van de boze. Hierbij moeten we denken aan kinderen met geboortefwijkingen, zowel in lichamelijk als in geestelijk opzicht. Ieder kind is in zijn of haar ouders geheiligd, dat wil echter ook zeggen dat wanneer die heiliging ontbreekt, kinderen van de moederschoot aan er alleen voor staan in hun levensstrijd. Bij geestelijk bewuste of beter ‘wakker geworden’ ouders, die de Heer Jezus Christus als hun Koning en Heiland hebben aangenomen en bescherming bij Hem vinden, zullen ook hun kleine kinderen daarvan meeprofiten en geheiligd worden, dus afgeschermd van de invloed der boze geesten.

Paulus omschreef deze geestelijke toestand der ganse mensheid, of men nu met of zonder de Mozaïsche wet leefde, in het derde hoofdstuk van zijn Romeinenbrief: ‘Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods’ (Rom.3:23) Dus alle mensen hebben ooit op enigerlei wijze contact opgenomen met onreine geesten, vanwege het simpele feit dat een mens zonder de Heilige Geest niet is opgewassen tegen de duivel. Eenmaal als volwassene gedoopt en door de Heilige Geest te ontvangen ingevoegd in het Lichaam van Christus, kan hij de demonen de ‘kop’ vermorzelen en aan hun verleidingen weerstand bieden. (Jak.4:7) Hij kan dankzij zijn Meester over deze geestelijke vijanden heersen, zoals Jezus Zelf dat ook deed. (Luc.10:19)

Het maakt dus niet uit in welke cultuur je geboren bent of in welke laag van de maatschappij je functioneert. Zonder de genade van de Heer Jezus ben je niet opgewassen tegen de onzichtbare geestelijke belagers, die een mens tot zonde verleiden en hem laten handelen tegen de wil en het gebod

van God. Verderop in de Romeinenbrief schrijft de apostel over dit fenomeen ‘Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont.’ (Rom.7:18a) In alle jaren vóórdat hij een deel van Christus werd, was er in deze Joodse schriftkenner niet de geestelijke kracht om buiten de zonde te blijven, ondanks zijn inspanningen en theologische studie aan de voeten van Gamaliël (Hand.22:3). In deze context is ‘goed’ een verkleinwoord van ‘goederen’. Niet wordt bedoeld dat hij zichzelf totaal verdorven achtte en geen enkele waarde meer voorstelde, daarmee zou hij zichzelf immers gelijkgeschakeld hebben aan de duivel. Ondanks zijn opleiding en opvoeding in de Joodse leefwijze had Paulus geen geestelijke schatten (*goederen*) kunnen verzamelen die hem in staat stelden de aanvallen en verleidingen van de boze geesten te pareren. Al zijn kennis van de Joodse voorschriften, die buiten Christus om proberen een mens op juiste wijze te laten leven, achtte hij daarom als vuilnis. Hij had er niets meer aan. (Fil.3:8)

Het verschil met Jezus en de rest van de mensen is dat Hij nimmer zondigde, niet in Zijn leven vóór de doop in de Jordaan en niet daarna, toen Hij de macht en het Koningschap over Gods Volk had aanvaard! Dit wil immers de doop door Johannes de Doper eveneens aangeven; het moment waarop de Zoon van God ten overstaande van het Joodse volk en als getuigenis voor Zijn hemelse Vader, openlijk Zijn taak als Koning aanvaardt en vanaf dat moment ook als zodanig spreekt en handelt. Doch de satan dacht dat als hij Jezus eenmaal in zijn macht zou krijgen, hij Hem kon pressen om aan God ongehoorzaam te worden. Wanneer dan dit mens, deze Zoon van God in zijn dienst was gekomen, dan zou het voor deze Jezus van Nazareth net als voor alle andere mensen niet meer mogelijk zijn om terug te keren uit de dood. Dood is dood. De duivel ging ervan uit dat hem dat zou lukken, zoals hem dat ook gelukt was in de Hof van Eden bij de eerste Adam.

Jezus, Gods Zoon uit de hemel

Jezus werd als baby geboren uit de gelovige maagd Maria en uit God Zijn Vader, de Almachtige Zelf. (1Joh.4:9) Deze bovennatuurlijke ontvangenis is eenmalig en uniek in de ganse geschiedenis. Jezus is daarom dus ook ‘de eniggeboren’ Zoon van God. Dat een mens op zo’n manier werd voortgebracht, was nog nimmer gebeurt en zal ook nimmer meer gebeuren. Jezus echter werd in Betlehem als baby van vlees en bloed geboren. Hoe ontstond deze maagdelijke geboorte? In Joh.1:1,2 staat: ‘In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God.’ En in vers 14: ‘Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.’

In de Woorden van God zit ook de Kracht van God, het Woord is immers ook God. Scheppingskracht (Geest) en Woord gaan altijd samen. Zij staan tot elkaar als Spreker en Woord. Achter het Woord is altijd de Spreker te vinden. Maria geloofde de woorden van de Almachtige, die zij door de engel Gabriël geboodschapt kreeg: ‘Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen. En Maria zeide tot de engel: Hoe zal dat geschieden, daar ik geen omgang met een man heb? En de engel antwoordde en zeide tot haar: De heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom zal ook het heilige, dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden.’ (Luc.1:30-35)

Als Woord van God, was Christus reeds van eeuwigheid bij de Vader. Ver voor de wereld geschapen werd had Hij als Schepper reeds de kracht om al wat bestaat tot stand te brengen, want Hij is God. Daarna ging Hij van de mond van de Vader uit om dat te doen wat de Vader behaagt en te volbrengen waartoe God Zijn Woord zond. Wanneer de Almachtige door Zijn Woord een kind verwekt bij Maria, neemt Christus vlees aan en krijgt Maria de opdracht dit ‘Heilige Gods’ de naam Jezus te geven. Ook Jozef krijgt deze mededeling om het kind dat geboren zal worden, de naam Jezus te geven, hetgeen betekent: Jahweh redt.

Maria geloofde deze aankondiging van Gabriël, waardoor de goddelijke Kracht vanuit de hoogste hemelen in haar lichaam begon te werken. Zij was dus voor de Woorden van God ‘ontvankelijk’ en antwoordde dan ook in vers 38 met de zin: *‘Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.* En de engel ging van haar heen.’ Maria werd bevrucht door het Woord. De Kracht die er voor nodig was om de baby in de buik van Maria te laten groeien, was van dezelfde orde als de Kracht waarmee de ganse schepping tot stand heeft kunnen komen; het Woord van God. De volgroeide baby die Maria aan het einde van haar zwangerschap ter wereld bracht, werd op deze manier ‘van boven’ geboren.

De Woorden Gods doen een mens ‘van boven’, in het Koninkrijk der hemelen geboren worden. Trouwens een mens kan pas van boven geboren worden, nadat hij Gods Woord heeft gehoord (gelezen) en aanvaard. Het verschil met Jezus is dat Hij tegelijkertijd met de verwekking door God, mens werd en hierdoor als mens-Gods (*Christus*) in de wereld kwam. Hij was dus vanaf het eerste uur ‘van boven’ geboren. Terwijl allen andere mensen, wanneer zij Jezus Christus aannemen, reeds (jong)volwassenen zijn en dus reeds over een volwassen lichaam beschikken. Toen zij de prediking van het Evangelie hoorden kwamen zij tot

bekering en lieten zij zich dopen, waarmee zij zo hun 'wedergeboorte' uitbeeldden. Door hun wedergeboorte zijn dus alle volgelingen van de Heer Jezus 'van boven' geworden, omdat zij daardoor deel aan de Heilige Geest kregen. Wij zijn dus door wedergeboorte geworden wat Jezus door geboorte is; *Christus*. Er zijn mensen die beweren dat ook Jezus wederom geboren is. Dit is in strijd met wat de Schrift leert want Jezus werd bij Maria verwekt door de Heilige Geest, dus door God Zelf. De kracht van God is uiteraard Zijn Geest. Vanaf Zijn ontvangenis (*conceptie*) en als baby, dus bij Zijn intrede in de wereld, is de Heer Jezus reeds volkomen goed en rechtvaardig. Als Hij dan vervolgens zonder zonde is opgegroeid kan Hij worden samengevoegd met God, dus delen in de heerlijkheid en Kracht van de Allerhoogste. De mens Jezus werd uit God geboren. De apostel zegt 'al wat uit God geboren is zondigt niet' (1Joh.5:18)

Omdat elk kind waar ook ter wereld ten allen tijde in zijn ouders is geheiligd (hoewel veel ouders zich dit wellicht niet realiseren), werd ook de kleine Jezus door zijn Almachtige Vader middels de heilige engelen voor onheil bewaard. Zij moesten er volgens de Schrift op toezien dat Hem niets overkwam: 'want Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden, dat zij u behoeden op al uw wegen; op de handen zullen zij u dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot.' (Ps.91:11-12) Hierdoor groeide Jezus naar de volwassenheid, terwijl er in Zijn jeugd jaren nimmer een boze geest toegang tot Hem had. Hoe anders is dit bij de jeugd van onze tijd! Jezus kon zich in alle rust geestelijk en lichamelijk ontwikkelen omdat God met Hem was, vanwege de eeuwige en grenzeloze liefde die Hij Zijn Vader toonde in gehoorzaamheid.

Nadat Jezus in water had uitgebeeld dat Hij bereid was om zonder eigen zonde de dood te ondergaan en door Zijn opstanding de dood af te schaffen, kreeg Hij op grond van

Zijn gehoorzaamheid en geloof Gods Kracht en heerlijkheid ter bevestiging. Voor alle mensen bij de rivier de Jordaan en alle wezens in de hemel, getuigde de Vader openlijk dat Hij Zijn heerlijkheid en Kracht op Jezus had overgedragen. De volheid van God maakte daarmee woning in Jezus. Dit was de zalving met Heilige Geest voor de zondeloze mens Jezus, die Zich nu bevond in de Almacht vanuit de Hoogste hemel! Jezus werd de éérste mens die deelde in de heerlijkheid van Jahweh God. In de onzienlijke hemelse gewesten werd Jezus met de heerlijkheid Gods bekleed en naar een niveau gebracht naast God Zelf, waardoor Hij boven alles en iedereen uittorende. (2Kor.3:18) Vanaf dat moment kon Jezus zeggen: ‘Ik en de Vader zijn één.’ Jezus kwam, toen Hij de heerlijkheid Gods ontving, in de ‘conditie’ van volmaakt zijn, hetgeen Adam niet heeft gehaald. Als baby kwam Jezus zuiver en goed op aarde, Hij was bij het opgroeien de welgevallige voor Gods aangezicht, en ontving, toen de heerlijkheid van de Heilige God op Hem kwam, de volheid, het volkomene. Dit alles was in overeenstemming met de wil van God. (Rom.12:2)

Adam, Gods zoon uit de aarde

Dit had de Schepper reeds bij het eerste mensenpaar voor ogen gestaan. Indien zij gehoorzaam aan Jahweh waren geweest, hadden ook zij het eeuwige leven van Christus ontvangen. Overigens was Adam een zoon van God die als mens werd ‘geschapen’. Hij was dus niet ‘van boven’ geboren en had daarmee ook geen deel aan Christus, maar hij was uit de elementen der aarde geformeerd. Indien Adam en Eva niet ongehoorzaam zouden zijn geworden aan de geboden van hun God, dan hadden deze eerste mensen ook deel kunnen krijgen aan de Boom van eeuwig leven. Zij zouden naar geest en ziel zodanig ‘rijp’ of volgroeid zijn geworden, dat zij net als Jezus op zekere dag de volheid en de heerlijkheid en de Kracht van de Almachtige God in ontvangst konden nemen.

God wachtte er op dat de mens die Hij geformeerd had, geestelijk de ‘huwbare’ leeftijd zou bereiken.

De tragedie van Adam was niet alleen dat hij de ‘maat van de wasdom der volheid van Christus’ verbeurde, maar dat hij door zijn daad van ongehoorzaamheid ook nog eens werd besmeurd met ongerechtigheid, waardoor hij de dood begon te sterven. De weg ‘naar omhoog’, naar de volheid Gods was daarmee voor Adam definitief toegesloten; een zondaar mag immers niet eten van de Boom des levens. (Gen.3:22) Als echter een zondaar tot bekering komt, zijn zonden erkent en ze berouwt, mag deze in alle vrijheid de Heer Jezus aanroepen wiens onschuldig bloed óók voor hem of voor haar werd vergoten. Op grond daarvan treedt dan de rechtvaardigheid in en mag dit mens daarna tevens deel krijgen aan de Boom des levens; hij of zij mag de Vader bidden om de Geest van Christus. Ten tijde van Adam echter was de Heiland nog niet gekruisigd en opgestaan uit de dood, zodat Adam bij het uitblazen van zijn laatste adem de *hades* moest betreden.

Doordat Adam niet God gehoorzaam bleef, maar zich stelde onder leiding van de satan, gaf hij zijn door God ontvangen rijk der aarde over aan de boze. Toen de boze in Lucas tegen de Heer sprak ‘zij is mij overgegeven’, zag dat op het feit dat de eerste mens (*Adam*) die als Koning over de schepping had moeten heersen, zijn koningschap aan satan had overgedragen door hem gehoorzaam te zijn.

Met de wisseling van koning en koningschap over de aarde, kwam satan in de positie waar Adam voorheen door God in was geplaatst. En met zijn koningschap vestigde satan, de oude rebel, tevens zijn koninkrijk over de aarde. In dit koninkrijk werden door hem de demonische machthebbers aangesteld, engelen die met hem het licht hadden verlaten en daardoor eveneens door Jahweh God waren verstoten. Er wordt nog opgemerkt dat de Vader naar gevallen engelen nimmer meer omziet.

Voor dit leger van opstandelingen is er dus geen vergeving mogelijk, of een weg terug. (Hebr.2:16)

Omdat zij in de volheid van hun existentie willens en wetens Jahweh hebben tegengewerkt, zijn zij voorgoed vervloekt en zullen zij allen uiteindelijk voor eeuwig in de buitenste duisternis worden vastgezet. Zij waren immers bij hun schepping helemaal compleet, dat wil zeggen dat zij van meet aan over hun definitieve statuur konden beschikken. De mens daarentegen werd ten val gebracht terwijl hij zich als hemels wezen bezig was te ontwikkelen. Door de interventie van de boze werd aan deze geestelijke groei een voortijdig einde gemaakt. Juist de hemelse volwassenheid wilde de Vader dat de mens die zou behalen, geestelijke volheid en volkomenheid, en om die reden stuurde Hij Zijn Zoon om alle blokkades op te heffen.

Wat bij de zondeval van Adam opgemerkt mag worden is dat de groep engelen onder aanvoering van Lucifer, die hem in de Hof van Eden terzijde hadden moeten staan, hun 'eigen plaats' hadden verlaten en in plaats van Adam te helpen zich juist tegen hem hadden gekeerd. Dit konden zij, omdat Lucifer ooit van God toestemming had gekregen zich in de Hof op te mogen houden. En wat God éénmaal heeft gesproken daar komt Hij niet op terug, want Zichzelf verloochenen door van principes te veranderen kan Hij niet. Daar Adam de macht van God had gekregen om over de gang van zaken in de Hof te beschikken, kon de boze aanvankelijk geen gezag over hem uitoefenen en moest deze zich van de slang bedienen.

Toen de eerste mensen op de leugens van de slang ingingen en daarmee Gods gebod overtraden, zag satan kans hen daarmee van God te scheiden. Ieder mens die het gebod van God overtreedt en contact met boze geesten opneemt, laadt daarmee een zondeschild op zich waardoor hij geestelijk sterft. Daardoor is de boze dus niet alleen een leugenaar,

maar ook nog eens een mensenmoorder van *genesis* aan. (Joh.8:44)

Het plan

Het verlossingsplan van de Vader en de Zoon om de ganse schepping te verlossen was als volgt: Christus moest het machtsgebied van de duivel binnengaan, door Zelf eveneens een waarachtig mens van vlees en bloed te worden. (Hebr.4:15) Vervolgens zou Hij altijd in de Waarheid blijven en daarvan met Zijn woorden en Zijn daden getuigen. Zo zou Jezus de vijand op eigen terrein tegemoet treden, hem door volkomen gehoorzaamheid aan God ontronen en hem zijn kracht en macht afnemen. (Hebr.2:14) De heerschappij en zeggenschap over de wereld kwam hiermee in handen van Jezus Christus. Hierdoor kon vanaf de prediking van Jezus en door de (*gave*) uitstorting van de Heilige Geest, het Koninkrijk Gods, bestaande uit vrede, blijdschap en gerechtigheid, legaal op aarde worden gevestigd.

Daarvoor was in de eerste plaats nodig dat die eniggeboren Zoon Jezus het Koningschap weer terug zou verwerven op de veroveraar, die met list deze titel had bemachtigd. Het werk Gods bestond voor Jezus uit het bekendmaken van de Naam van Zijn Vader en de goede werken doen die de Vader Hem te doen gaf. Tot dat goede werk behoorde ook dat de Heer Jezus de werken des duivels verbrak en dus ging Hij rond, goeddoende en genezende allen die door de duivel overweldigd waren. (Hand.10:38) Daarbij was het vanzelfsprekend dat de Meester Zelf niet één enkele keer aan satan gehoorzaam mocht worden, opdat niet ook Hij als zondaar onnut zou worden. De machthebber satan geloofde niet dat dit voor Jezus haalbaar was!

Net als in het verhaal van Job zal hij wel tegen de Here God geopperd hebben, omdat U uw Zoon beschermt en ik Hem niet benaderen kan, daarom struikelt Hij niet. De Vader had

de volledige bescherming van Zijn Zoon aan Zich gehouden. Indien Hij gewild had, zou Jezus doorlopend beschermd en dus onaantastbaar voor de tegenstander zijn gebleven. Toen na de doop in de Jordaan ook nog eens de volheid en de Kracht van de Heilige Geest op Jezus werd gelegd, versloeg Hij de boze en zijn legers op alle fronten, zodat deze ook toen niets tegen Hem in kon brengen. (Joh.14:30) De gedachten van God zijn vele malen hoger dan die van satan en in Zijn Wijsheid deed God satan het voorstel om de Zoon niet langer te beschermen, maar Zichzelf en Zijn heilige engelenmacht terug te trekken. Jezus zou dan 'ontledigd' en zonder Kracht van God op aarde achterblijven, waarna Zijn vijanden op iedere gewenste wijze Hem mochten aanvallen om Hem te laten zondigen.

Dit was het voorstel dat de Vader aan satan deed. Jezus moest nu de mensheid vrijkopen uit zijn slavenrijk, door met Zijn eigen leven te betalen en al die ontelbare mensen van alle tijden en alle plaatsen terug te kopen voor God. Jezus moest de barrière verbreken die er tussen mensen en God was opgeworpen. Door de scheiding weg te doen, werd de gelovige volgeling de mogelijkheid geboden om het Koninkrijk Gods binnen te gaan en dus een leven te leiden in gerechtigheid en heiligheid. Een teken dat erop duidde dat de scheiding tussen de mens en Jahweh God is opgeheven, is het scheuren van het voorhangsel dat in de Joodse tempel het heiligdom verborg. (Matt.27:51)

Wat een goede God, die niet ruwweg Zijn Eigen schepping terug pakt, maar Zijn eeuwige principes trouw blijft en voor hetgeen Hij terug wil hebben eerlijk betaalt. Met als inzet Zijn boven alles geliefde Zoon, Zijn enige! Dit zou kunnen betekenen dat als het de boze zou lukken Jezus te provoceren en Hem tot ongehoorzaamheid aan Zijn Vader te brengen, satan het koningschap over de wereld voor immer zou behouden. Eén van die slaven die er dan bijgekomen was zou Jezus zijn, mits Hij in de fout ging.

Het stond voor de boze vast, dat hij met zijn geweld en macht en geholpen door de demonen, dit voor elkaar zou krijgen. De boze kon zich niet voorstellen dat er behalve God enig scheepsel was dat machtiger en sterker was dan hij; de satan had ieder mens beneden zichzelf gesteld. De duivel geloofde niet dat de uit God geboren mens stand zou kunnen houden. Het was eveneens een mens, een zwak mens. Het ging satans verstand te boven dat de mens uit God geboren, zo gehoorzaam was dat deze hem kon passeren. De vader echter had zoveel vertrouwen in Zijn schepping, dat Hij dit durfde riskeren. Hij zette alles op één mens, die ooit als hulpeloos kindje in de wereld was gekomen. Het was dus voor beide partijen, de Vader versus satan alles of niets!

Golgota

Golgota was de naam van een heuvel net buiten de muren van Jeruzalem. De naam Golgota of Golgotha, is een Aramees woord en betekent ‘schedelplaats’. Het Hebreeuwse woord [*gulgôlet*] betekent (kop) ‘schedel’. Wie de tempel in Jeruzalem verliet en via de oude voorstad de westelijke stadsmuur passeerde, was vlak bij deze hoge schedelvormige heuvel gekomen. Onder andere op deze heuvel werden misdadigers door de Romeinse autoriteiten terechtgesteld. Wat het Sanhedrin betrof was deze heuvel buiten de stadsmuren een prima executieplaats, waarmee zij de woorden van de Heer Jezus in vervulling lieten gaan en zij de Heer der heerlijkheid verhoogden, terwijl zij Hem de doodstraf gaven. (Joh.8:28) Dit waren geen snelle executies, zoals die heden ten dage in bijvoorbeeld Amerika op ernstige misdadigers wordt toegepast. In verschillende staten van de VS wordt heden ten dage nog gebruik gemaakt van de elektrische stoel of een dodelijke injectie, waardoor de veroordeelde binnen enkele minuten sterft. Zo ging het in de tijd van de oude Romeinen echter niet. Zij waren gespecialiseerd in het ten uitvoer brengen van een

langzame en uiterst pijnlijke marteldood. Eén van die methoden om iemand de marteldood te laten sterven, was door kruisiging. Dood door kruisiging werd door de Romeinen alleen toegepast bij zeer geminachte tegenstanders en criminelen, die op die manier een oneervolle dood moesten sterven, wat verlies van identiteit betekende. Hun lijken mochten na het sterven namelijk niet begraven worden maar moesten aan het kruis blijven hangen tot ze waren vergaan, waarbij ze dikwijls door aaseters werden aangevreten. Om te voorkomen dat vrienden of familieleden de lijken toch begroeven, werden er bij de plaats van executie wachtposten opgesteld.

Voor een juiste voorstelling van de gang van zaken, wordt nu een beeld gegeven van hoe een kruisiging over het algemeen verliep. Als eerste werd begonnen de veroordeelde te geselen, waarbij men hevig werd afgeranseld met een zweep of knoet. Dit is eveneens een zweepachtig instrument, maar deze telt meerder staarten. Aan de verschillende repen leer waren soms zelfs kleine stukjes metaal bevestigd, waardoor de uitwerking zeer bloederig was. Na deze hevige geseling om de spieren te verzwakken en waarbij veel bloedverlies werd geleden, moest de veroordeelde zelf zijn kruis naar de plaats van executie dragen. Daar aangekomen werden zijn ledematen aan het hout vastgebonden en van de ernstigste gevallen werden de handen en voeten met grote spijkers daaraan vastgenageld. Daarna werd de verticale paal overeind gehesen, waardoor de veroordeelde in de lucht kwam te hangen. (Joh.3:14) Vanaf het moment dat de gekruisigde aan het hout hangt voert hij een strijd om niet te stikken, vanwege het omlaag zakken van zijn lichaam waardoor zijn longen worden dichtgeknepen en er vochtophoping ontstaat. Aanvankelijk probeert hij door het strekken van de benen zijn lichaam nog omhoog te houden, maar dit is uiterst pijnlijk en lukt uiteindelijk niet meer.

Naarmate de gekruisigde vermoeid en uitgeput raakt, zakt hij omlaag en neemt de benauwdheid toe. Soms stierf men pas na dagen. Dat de Romeinse soldaat met een lans in Jezus' zij stak was niet zo vreemd, dit deed men wel vaker waarbij de veroordeelde werd doorstoken om het opgehoopte vocht te laten ontsnappen. Zo kon de ellendige nog wat langer doorademen en duurde zijn kwelling voort. Om die reden werd ook dikwijls iets te drinken aangeboden. Als de persoon bij het doorsteken van zijn lichaam niet meer reageerde, was dit tevens de ultieme controle om te zien of hij inmiddels was gestorven.

Uiteraard wisten ook de Joden dat de kruisdood soms meerdere dagen kon duren en omdat zij het zekere voor het onzekere wilden hebben, vroegen zij de Romeinse bevelhebber of hij de benen van de gekruisigden wilde breken. Hierbij werden de botten in de benen met een zware hamer stukgeslagen, waardoor de laatste steun wegviel en de veroordeelde spoedig stierf. Terwijl zij Gods geliefde Zoon haatten en Hem vermoordden, deden de Joden het met hun huichelachtige godsdienstigheid voorkomen alsof zij God juist dienden, door de sabbat in ere te houden. Tevens mocht volgens de Thora, die zij zo naarstig en fanatiek onderhielden, het lijk van iemand die zij aan een paal ter dood hadden gebracht niet gedurende de nacht daaraan blijven. Hiermee zouden zij namelijk hun land verontreinigen, want een gehangene is volgens de Mozaïsche wet door God vervloekt. (Deut.21:22-23) Toen de soldaten op hun verzoek Jezus' botten wilden stukslaan, kwamen zij tot de conclusie dat Hij reeds gestorven was. Hiermee werd opnieuw de Schrift vervult: 'Talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige, maar uit die alle redt hem de HERE; Hij behoedt al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken.' (Ps.34:20-21)

Vanwege het aanvaarden van Zijn kruisiging, kwam Jezus tijdens Zijn verblijf in de Hof van Getsemane in het klimaat van de dood. Hier begon Zijn lijdensweg, toen Hij

geconfronteerd werd met de demonen van geweld, ziekte en pijn, die Hem voor het éérs in hun macht kregen en wiens invloed op Zijn lichamelijk sterven zou uitlopen. Vanwege de verschrikkelijke benauwenis en de angsten die de Heer daarbij ondervond, vroeg Hij zijn Vader: 'Indien het mogelijk is laat deze beker aan mij voorbij gaan, doch niet mijn wil maar Uw wil moet geschieden.' In volstrekte gehoorzaamheid aan de opdracht die Hij van zijn Vader had gekregen, bleef Hij Diens weg ter verlossing gaan. Hoe het de Vader ook smartte, dit was de enige manier van handelen voor God om de andere goedwillende mensen uit de schaduw des doods te verlossen. Ook Jezus zag daarbij niet slechts op het gruwelijke leed van die periode van de dood, maar Hij kende de Schrift en blikte vooruit op de nakomelingen die door Zijn offer tevoorschijn zouden komen. (Jes. 53:10b)

Een vertaling heeft dat Hij 'de last van de dood' op Zich nam. Al deze doodslast bij elkaar echter heeft niet zo zwaar op Hem kunnen drukken, dat Hij daardoor van de kruisiging wilde afzien en Hij Zijn liefde voor de wil van Zijn Vader erdoor verloor. Het kenmerk van de doodssfeer is op te maken uit het feit dat de Heer Jezus in de Hof zeer droevig en beangstigd was geworden. (Matt.26:37) Hij moest nu zonder de heerlijkheid van Zijn Vader en zonder de bescherming der heilige engelen, de boosheid en het geweld der aanstormende demonen en ziektemachten ondergaan. Deze desolate *doodstoestand* van Jezus duurde voort en verergerde zich, tot die uiteindelijk culmineerde in Zijn sterven, waarbij de geest van Jezus Zijn lichaam verliet. Terwijl Hij sterft is dat tegelijk het moment dat Hij Zijn geest in de handen van Zijn Vader beveelt. Hij had immers de macht Zijn Leven af te leggen en ook het weder op te nemen, dus weer verbonden te worden met de Kracht en de heerlijkheid uit het Koninkrijk van de Almachtige God. (Joh.10:18)

Getsemane

Vlak voordat Jezus de beek Kidron oversteekt, om met Zijn discipelen de Hof van Getsemane binnen te gaan, en wetende dat Hij nu Zijn doodstraf moet ondergaan, spreekt Hij het hogepriesterlijk gebed: ‘Zo sprak Jezus. Toen sloeg hij zijn ogen op naar de hemel en hij zei: ‘Vader, het is tijd: verheerlijk uw Zoon, dan zal uw Zoon u verheerlijken. U hebt hem macht gegeven over alle mensen, macht om eeuwig leven te geven aan allen die u hem hebt toevertrouwd. En dit is eeuwig leven: dat de mensen u kennen, u, de enige ware God, en Jezus Christus, die u gezonden hebt. Ik heb u hier op aarde verheerlijkt door het werk te volbrengen dat u mij had opgedragen. Vader, neem mij nu bij u en verheerlijk mij met de glorie die ik had bij u, voor de wereld bestond. Ik heb uw naam bekendgemaakt aan de mensen die u mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van u, en u hebt ze mij toevertrouwd. Zij hebben zich aan uw woorden gehouden, en nu weten zij dat alles wat u mij hebt gegeven, van u komt. Ik heb hun gezegd wat u mij te zeggen gaf, en zij hebben mijn woorden aanvaard; zij weten dat het waar is dat ik van u ben uitgegaan, en zij geloven dat u mij hebt gezonden.’ (Joh.17:1-8)

De Heer Jezus weet dat Zijn Vader Hem niet aan de dood zal overlaten, maar dat Hij Hem zal rehabiliteren en Hem Kracht zal geven om levend het dodenrijk te betreden en om die ook weer te verlaten. ‘Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving ziet.’ (Ps.16:10)

Als Jezus in de handen van zondaars wordt overgeleverd - mensen die de begeerten van de duivel doen en in wie demonen huizen - om veroordeeld te worden, weet Hij tevens dat wanneer alles geheel is volbracht, de Vader Hem vanwege Zijn liefde en gehoorzaamheid direct weer van de dood zal verlossen. Dit gebeurde echter niet tijdens Zijn opstanding in de ochtend waarop Maria het graf bezocht,

maar veel eerder, terwijl Jezus nog aan het kruis hangt en Hij Zijn geest in de handen van Zijn Vader beveelt; ‘En Jezus riep met luide stem: ‘Vader, in uw handen leg ik mijn geest.’ Toen hij dat gezegd had, blies hij de laatste adem uit.’ (Luc.23:46) Hieruit komt naar voren dat de Kracht en de heerlijkheid van de Vader weer aan Jezus gegeven waren en Hij als Christus (*Koning door God*), en niet als zondeslaaf de *hades* binnengaat. God was weer met Hem, ook nu Hij dit oude bolwerk van het onzienlijke dodenrijk betreedt. Daar waren Hij en Zijn Vader weder samen, waarmee de dood van Jezus in twee gedeelten uiteen valt.

Het eerste gedeelte

(Dag 1: donderdagavond en de nacht van donderdag op vrijdag)

Als de Heer Jezus in Getsemane gevangen wordt genomen, omdat vanuit de hemelse gewesten de doodsmachten met toestemming van God toegang tot Hem krijgen, voelt Hij in lichaam en ziel de pijn en de angst vanwege de zonde- en ziektemachten die Hem nu in hun macht hebben gekregen. Deze verachtelijke schepsels hadden voor het eerst toegang tot Jezus’ leven en konden hun klimaat en hun duisternis op Hem leggen, iets wat de Heer Jezus nog nooit had gekend omdat Hij nimmer had gezondigd. Als de boze geesten op Jezus kunnen aanvallen, voltrekt zich synchroon daaraan Zijn gevangenneming, de lichamelijke pijniging vanwege de slaag der Joden en de geseling door de soldaten van Pilatus.

Tijdens deze persoonsgerichte strafexpeditie, waarin Jezus zeer zwaar werd mishandeld, kon niet meer worden opgemaakt dat het hier om Zijne koninklijke Hoogheid Zelf ging, zó was Hij toegetakeld. (Joh.19:5) Om aan te geven in wat voor ontredderde staat Jezus verkeerde, werd de gegeselde en vernederde Koning met de woorden ‘Zie de mens’ door Pilatus aan Zijn volksgenoten getoond. De Vader had Zijn Zoon Jezus in de macht van de boze geesten

gegeven, vergelijkbaar met wat Hij ooit met Job deed. (Job 2:7) De zielenmart die in de Hof was begonnen vanwege de ‘last’ der demonen, openbaart zich direct daarna in hevige lichamelijke pijn, die Hem door zondaren werd toegebracht. Dit keer echter mocht satan tot het uiterste gaan en ook het leven van de Rechtvaardige nemen, indien hij dacht Hem daarmee definitief uit te kunnen schakelen. Bij Zijn gevangenneming begint voor Jezus het ondergaan van de dood. Jesaja schreef dat Hij Zijn leven vanwege de zonden van vele overtreders heeft uitgegoten in de dood. (Jes.53:12)

Om aanschouwelijk te maken van wat er gedurende de tijd die Jezus aan het kruis hangt in de ‘lucht’ gebeurt, verdwijnt tijdens de climax vanaf het 6^e tot het 9^e uur zelfs het daglicht en komt er duisternis op aarde. Toen Jezus vanwege de foltering en lichamelijke helemal was gesloopt en zo verzwakt dat Hij door uitputting ging sterven, had Hij zichzelf helemal ontledigd. (Fil.2:7) Geen enkele pretentie of inbreng restte Hem meer, Hij was door Zijn geloof volkomen aangewezen op verlossing door de Kracht van God. Wat Jezus echter bij het afleggen van de heerlijkheid Gods was gebleven, was Zijn eigen natuur. Hij was nog steeds de Zoon van God, volkomen rechtvaardig. Omwille van ons had Hij de Kracht Gods afgelegd en Zichzelf ontledigd, nu bleef in Hem het ‘zwakke van God’ over; de mens uit God geboren. Dit zwakke van God was ook toen sterker dan het sterkste van alle andere mensen. (1Kor.1:25) Zijn zwakheid wordt door Zijn hemelse Vader direct met Kracht beantwoord, want de Allerhoogste komt Zijn Zoon Jezus te hulp en geeft Hem Zijn kostbare leven terug. Het Koninklijke gebod dat de Heer Jezus ons in de Evangeliën mededeelde ‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand’ ‘en uw naaste liefhebben als uzelf.’, daarvan gaf Hijzelf het ultieme voorbeeld, door deze geboden ondanks alle pijnigingen beiden te vervullen. (Matt.22:37-39)

De vele wreedheden die op Hem als ‘Geplaagde’ neerkwamen konden bij Jezus niet bewerken dat Hij de liefde voor Zijn Vader ging verzaken. Deze Zoon van God hield in tegenstelling tot Adam wél de geboden van Zijn Vader en kwam niet als ongehoorzame, maar als liefdevolle en gehoorzame Zoon in de dood. Door rechtvaardig te blijven toonde Jezus inderdaad dat Hij macht had om Zijn leven af te leggen en het vervolgens weer op te nemen. Ondanks alle smaad en mishandeling bleef Jezus geloven dat Zijn Vader voor uitredding zou zorgdragen, Hij immers kende Zijn Vader en hield aan Zijn belofte vast. Jezus is daarmee het Grote Licht dat schijnt in de duisternis en in het rijk van de dood en de duisternis heeft, ondanks deze felle pogingen Hem niet vast kunnen houden. (Joh.1:5). Door Jezus’ getuigen van de Waardheid, Zijn prediking en Zijn werken, bescheen Hij allen in Israël die geestelijk in de dood gezeten waren (Luc.1:79). Bij Zijn sterven op Golgota ging Het Licht ook de *hades* binnen, waar Hij als eerste en tevens laatste levende verbleef, om er Zijn Evangelie van de overwinning over zonde en satan te brengen. God betrad de *hades* om er Zijn eigendom op te komen eisen; de goedwillende zielen die er tegen hun wil moesten verblijven. Het dodenrijk knapte bij deze onderneming van Jezus letterlijk uit zijn voegen, de dorpels moesten worden opgerekt anders kon de Grote Koning met Zijn engelenleger er niet naar binnen! (Ps.24:7)

De Heer Jezus krijgt door Zijn sterven de mogelijkheid om ook in het dodenrijk Zijn overwinning te proclameren. Zoals Paulus vermeldt, voerde Jezus vanuit de *hades* krijgsgevangenen mede naar de hoge, deze zielen hadden geprobeerd zich tijdens hun leven zo goed mogelijk aan de wet te houden en zochten in hun bestaan Gods wil te doen. (Ef.4:8) Nu werden zij door Hem in vrijheid gesteld en mochten met Jezus mee, richting het paradijs. Dit gold eveneens voor de ex-crimineel aan het kruis, want ook hij geloofde dat Heer Jezus Koning was. (Luc.23:42)

Zijn geloof en bede aan Jezus rechtvaardigde deze man op de valreep voor zijn sterven en zodoende kon de Heer ook hem meenemen uit de dood.

In tijdsbestek uitgerekend is dit vanaf donderdagavond, nadat de Heer Jezus met Zijn discipelen het laatste avondmaal heeft gebruikt en Hij samen met hen bij de Olijfberg is aangekomen. In deze tuin, die aan de voet van de Olijfberg is gelegen, nadert Jezus de pijn des doods. Deze pijn is daarom zo bijzonder hevig, omdat Hij de zondelast van de hele mensheid op Zich heeft genomen, terwijl de straf die zonder uitzondering op al deze zonden moet volgen, nu aan Hem met de dood wordt uitbetaald. (Luc.22:44) Ik merk op dat het zinloos is om een ander willekeurig mens, die éénmaal de boze heeft gehoorzaamd, als losprijs aan te bieden om gekruisigd te worden. In een zondaar zit geen waarde om voor een dergelijk hoge schuld te betalen, hoogstens voor zijn eigen schuld en daar betaalt hij met zijn leven voor.

Vervolgens de nacht van donderdag op vrijdag, waarin Hij geslagen, gespuugd en bespot wordt. In deze eerste avond en nacht verblijft de Heer Jezus in het klimaat van de dood. Zoals de profeet Jona in de parabel door een grote vis werd opgeslokt en het daglicht moest ontberen, zo werd onze Heer Jezus door de duisternis der demonen opgeslokt. (Jona 1:17) Dan vrijdag de hele dag tot het negende uur. Vrijdag is de dag dat de Heer aan het kruis werd geslagen en daaraan stierf. Omdat aan het eind van deze dag de Joodse sabbat begint, moest vanwege reinigingsvoorschriften Jezus vóór zonsondergang van het kruis worden gehaald en begraven. Gedurende deze hele periode heeft de Kracht van de Allerhoogste Zich teruggetrokken, staan de scharen heilige engelen Jezus voor het éérs in Zijn leven niet meer ten dienste en zal Hem Zijn vleeselijke lichaam met geweld worden afgenomen. Dit alles was Jezus vooraf bekend en desondanks wilde Hij dat de wil van Zijn Vader zou

prevaleren boven Zijn persoonlijk welzijn. (Joh.12:27-33) Met het ondergaan van de last de dood, vanaf Getsemane tot en met het kruis, komt Jezus in Zijn stervensfase. Dit was er een van geestelijke benauwenis en angst, van bespottig en vernedering, van lichamelijke pijniging en tenslotte Zijn sterven. De Vader had Hem overgegeven in de handen van Zijn vijanden, zowel in de hemel als op aarde. Jezus getuigt daarvan tegenover de overpriesters en hoofdiëden van de Joodse tempel, met de woorden: ‘Terwijl Ik dagelijks bij u was in de tempel, hebt gij geen hand naar Mij uitgestoken. Maar dit is uw ure en de macht der duisternis.’ (Luc.22:53) Uit liefde voor Zijn Vader en uit liefde voor hen die Hem volgen - en nog gaan volgen - zag Hij niet op de smart van Zijn eigen dood, maar blikte Hij vooruit op de vreugde van een grote schare verlore mensen, die door Zijn offer eveneens met de Heilige Geest gedoopt konden worden. (Jes.53:10b)

Als Jezus sterft, verlaat Hij de pijn en de ellende van het klimaat van de dood en treedt Hij als Gods Koning het *rijk* van de dood binnen, om ook deze machthebber te ontronen. Jezus nam dus niet slechts de sleutel van de dood in ontvangst, vanwege het feit dat Hij tijdens Zijn martelingen niet éénmaal zondigde, maar rechtvaardig de wil van God bleef doen. Nu Hij in de hemelse gewesten het rijk van de dood of *hades* betreedt, neemt Hij ook daarvan de sleutel in bezit. Jezus kwam dan ook niet als een overweldigde, een gevangene of zondeslaaf het domein van Apollyon binnen, maar als de grote Koning die Hij is met al Zijn superioriteit en macht. Eenmaal in de *hades* vordert Hij de zielen van de rechtvaardigen, die ooit in de oude tijd waren gestorven. De verderver (*Apollyon*) die nimmer een gevangene had laten gaan (dood was dood), werd nu door Jezus bevolen zijn kerkers open te stellen. Het is voor het eerst dat een Levende, dus iemand zonder zonde in het dodenrijk verschijnt.

Deze necropolis was hier logischerwijze ook niet op berekend, vandaar dat haar bewakers vragen ‘Wie is toch de Koning der ere? Waarop Gods engelenlegers antwoorden: ‘Jahweh, sterk en geweldig, Jahweh, geweldig in de strijd.’ (Ps.24:8) Daarna zal er ook geen rechtvaardig mens meer in dit dodenrijk terechtkomen, want wie in Jezus gelooft is waarlijk gerechtvaardigd en onze Heer zegt Zelf dat wie in Hem gelooft zal leven ook al is hij gestorven, dus gescheiden van zijn lichaam. (Joh.11:25) Jezus Christus kan als Overwinnaar terecht zeggen dat Hij ook deze beide sleutels heeft, van de dood en van het dodenrijk. (Opb.1:18)

Let wel: vanaf het begin van de eerste lijdensdag op donderdagavond in de Hof van Getsemane, aanhoudend tot aan vrijdag het negende uur als Jezus sterft aan het kruis, lukt het satan in deze periode van agressie en pijniging niet één keer om Jezus aan te zetten iets tegen de wil van Zijn Vader te doen. Hiervan getuigen tal van Jezus’ reacties, bijvoorbeeld als Hij in de Hof door een man uit Zijn eigen kring wordt verraden, dan raakt Hij niet gefrustreerd of wraakzuchtig maar noemt deze verrader ‘vriend’. (Matt. 26:50) Zo ook als Hij vervolgens door gewapende mannen gevangen wordt genomen en het daarbij tot een schermutseling komt, raakt Hij het afgeslagen oor van Malchus, één van de agressors aan en geneest hem. (Luc. 22:51) Hij weet dat als Hij Zijn Vader daarom zou vragen, Deze Hem twaalf legioenen engelen ter beschikking zal stellen, doch Hij bidt daar niet om maar laat de soldaten begaan. Ook als Jezus daarna aan de hogepriester Kajafas en de Joodse schriftgeleerden wordt voorgeleid, door wie Hij in het gezicht wordt gespuwd en met vuisten wordt geslagen, slaat Hij niet terug en dreigt Hij hen evenmin maar laat het daarbij en geeft Hij alles over aan God, van wie Hij weet dat Die juist zal oordelen. (1Petr.2:23) Deze loochening en miskennis van Jezus’ goedheid en dat Hij van geboorte Gods Zoon is, gebeurde door de Joodse elite

in de avond en nacht van donderdag op vrijdag.

(Dag 2: vrijdagavond en de nacht van vrijdag op zaterdag.)

Zonder dat Jezus aan slaap of nachtrust is toegekomen, wordt Hij vrijdagmorgen al vroeg door de overpriesters en oudsten van het Joodse volk geboeid en overgedragen aan de Romeinse stadhouder Pilatus, met de intentie dat deze Hem tot de doodstraf zal veroordelen. Nadat Pilatus de Heer Jezus heeft bevraagd waar men Hem van beschuldigd, komt de stadhouder tot de conclusie dat hij in deze mens geen enkele schuld kan vinden waar de doodstraf op staat. Pilatus probeert dan ook vanaf dat moment om Jezus los te laten, doch de Joden schreeuwden ‘Weg met Hem! Kruisig Hem!’ Uiteindelijk, als Pilatus niet onder hun aanhoudend verzoek Hem te kruisigen vandaan kan, laat hij Jezus geselen en geeft hij Hem aan hen over om gekruisigd te worden. (Joh.19:15,16)

Als Jezus door de gehele afdeling der Romeinse soldaten is bespot en geslagen, voeren zij Hem af naar de Schedelplaats Golgota, waar zij Hem in de loop van vrijdag (op het derde uur) kruisigen. Terwijl Jezus al aan het kruis hangt en Hij voor de Joden geen enkele bedreiging meer vormt, gaan zij toch nog door Hem te bespotten. Terwijl zij er eigenlijk van overtuigd kunnen zijn dat zij deze hun godsdienstvijand hebben overwonnen, gaan zij nochtans door Hem te kleineren en proberen Hem wanhopig te maken. Tot op het laatste moment spreekt satan zo door vele mensen heen om Jezus Zijn geloof en vertrouwen in God af te nemen. (Marc.11:22) Als de Heer Jezus onder hevige pijnen zijn laatste stervensuren doorbrengt, lezen we de reacties van de omstanders: ‘En de voorbijgangers spraken lastertaal tegen Hem, schudden hun hoofd en zeiden: Ha, Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, red Uzelf, kom af van het kruis!

Evenzo spotten de overpriesters onder elkander samen met

de schriftgeleerden, en zij zeiden: Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Laat de Christus, de Koning van Israël, nu afkomen van het kruis, dat wij het zien en geloven. Ook die met Hem gekruisigd waren beschimpten Hem.’ (Marc.15:29-32) Het antwoord van Jezus op het onwaardig spreken en handelen der ongelovige mensen, is dat Hij voor hen bidt met de woorden ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen’ (Luc.23:34) Hij blijft rechtvaardig, Hij blijft vol liefde voor Gods gebod en liefdevol jegens Zijn naasten en Hij zondigt niet.

Tijdens de tijd dat de satan over Jezus kon heersen, zette deze alles op alles om de Meester ook maar één enkele keer zover te brengen dat Hij ongehoorzaam aan Zijn Vader wordt, om Hem dan zo, vanwege deze ongehoorzaamheid aan God, in zijn dienst te brengen. Zoals bekend kan de mens die door de zonde éénmaal in satans diens treedt, niet meer opstaan uit het dodenrijk. Dit was de misrekening geweest die de duivel had gemaakt, toen God hem het voorstel had gedaan om Zijn Zoon de enige Rechtvaardige mens als losprijs voor alle onrechtvaardige mensen te ruilen. (Matt.20:28)

De duivel kon niet geloven dat de mens Jezus zo goed en rechtvaardig was en van dermate kwaliteit, dat ook wanneer de Sterke arm van Zijn Vader Hem had verlaten en het gruwelijke geweld der demonenlegers op Hem losbarstte, Jezus ondanks dat dezelfde dus rechtvaardig en goed zou blijven. De duivel had iedereen ten val kunnen brengen, ieder mens was vroeg of laat in zijn dienst gekomen en was de goede God ongehoorzaam geworden. Ook bij deze mens Jezus zou het hem lukken! Dit was de redenering van de duivel. Maar de satan is niet bij machte om de hoog verheven gedachten van de Allerhoogste God te doorgronden en hij had er geen rekening mee gehouden dat een mens uit God geboren kan worden. Want ieder mens die uit God geboren is zondigt niet, en op die mens heeft de

boze geen vat. (1Joh.5:18)

De satan had tijdens het leven van Jezus voortdurend geprobeerd Hem te verleiden en Hem zodoende in zijn dienst te stellen, want in wiens dienst men zich vrijwillig stelt die moet men gehoorzamen. (2Petr.2:10) Vanwege de ‘Almachtige Kracht uit de hoge’ had Jezus altijd de aanvallen en listen van de duivel weten te pareren. Nu de geestelijke en lichamelijke bescherming rond Jezus was opgeheven, had de duivel vrije toegang tot de Uitverkorene. Wat hem door middel van leugen en verleiding bij Jezus niet was gelukt zou hem dit keer door bruto geweld wel lukken, indien hij Jezus maar eenmaal in zijn macht had en Hem kon vermoorden!

De duivel dacht dat hij van ieder mens een zondaar kon maken, dus ook van deze uit God geboren Zoon des mensen. Bij de gehele mensheid was hem dat gelukt, bij allen die uit een vrouw waren geboren, ja zelfs bij de mens die in begin door God Zelf was geschapen. (Gen.1:27) Die eerste mens die God al scheppende tot stand had gebracht, was ook Gods zoon. (Luc.3:38) Dat satan bij deze ‘tweede’ mens wederom met een Zoon van God te maken kreeg was dus niet zo bijzonder, het was hem al eerder gelukt om een zoon van Jahweh God ten val te brengen. Als het hem ook dit keer zou lukken om deze ‘nieuwe’ Zoon tot ongehoorzaamheid aan Zijn Vader te brengen - indien de Zoon de Vader niet boven alles lief had -, dan zou Jezus ook Zelf een zondeschild maken en was het herstelplan van de Vader voor altijd verloren. De duivel zette hiertoe vanaf Getsemane tot en met Golgota, door middel van verraad, hoon, bespotting, vernedering, haat en geweld, alles op alles!

De haat die satan jegens zijn Schepper heeft en Wiens evenbeeld hij nu al jaren in Zijn Zoon Jezus had gezien, kon hij op Golgota eindelijk in alle hevigheid tonen en ten

uitvoer brengen. De duivel moest ook deze nieuwe hemelse mens aan zichzelf onderdanig maken. De kans om dit te doen liet hij zich niet ontnemen en nu de Allerhoogste hem had toegestaan om Zijn Zoon te doden in ruil voor zondaars, moest deze bezeten machtswellusteling hiervan gebruik maken. Hij meende dat hij Jezus in deze martelperiode tot ongehoorzaamheid en dus liefdeloosheid kon pressen, om Hem vervolgens te vermoorden. Daarmee zou hij dan de waardevolste en belangrijkste Persoon voor altijd hebben geëlimineerd, waardoor hij de macht over de wereld zou behouden. Als deze Jezus eenmaal was uitgeschakeld, zou God niets meer kunnen doen om hem nog zijn verworven rijk te ontnemen. Jezus, die zijn werkterrein en territorium was binnengedrongen zou bezwijken, waardoor de heerschappij over de aarde en de mensen erop voor altijd van satan zou blijven.

Ditmaal wordt Jezus onder pressie gezet om te doen wat de boze in het begin van de evangeliën aanvankelijk met listige woorden probeerde, bijvoorbeeld toen de verzoeker zei: ‘Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen broden worden.’ (Matt.4:3) Jezus zou door te gehoorzamen dienstbaar aan satan zijn geworden. Uiteindelijk als Jezus Zijn taak helemaal gaat volbrengen en Hij reeds aan het kruis hangt, zijn er verschillende mensen die Hem bespotten en openlijk in twijfel trekken of Hij inderdaad de waarachtige Zoon van God is. Zelfs op de valreep probeert de boze nog om de Heer Jezus uit de dienst van Zijn Vader te brengen, door het lijden niet volledig te ondergaan maar van lichamelijk sterven af te zien: ‘Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, red Uzelf, indien Gij Gods Zoon zijt, en kom af van het kruis!’ (Matt.27:40) Deze mensen werden door de duivel geïnspireerd, die zo probeerde door de mond van zondaren heen om Jezus te ontmoedigen en Hem Zijn geloof af te nemen dat Zijn Vader voor een uitkomst zou zorgen; ook al moest die

uitkomst dwars door de dood héén tevoorschijn komen! Denk in dit verband ook aan het geloof van Abraham, die geloofde dat hij zijn zoon Isaak terug zou krijgen ook als dat betekende dat die eerst zou sterven. (Hebr.11:18b)

Indien Jezus Zijn lijdensweg niet geheel ten einde zou gegaan zijn, door ergens voortijdig een einde aan de martelingen te maken en Zijn Vader om hulp van de heilige engelen te vragen, dan zou Hij de wil van de Allerhoogste niet geheel volbracht hebben. Doch Jezus hield tot en met Zijn sterven vol en deed de wil van Zijn Vader, ongeacht de gevolgen voor Zijn eigen leven. Bij aanvang van Zijn lijden bad de Heer Jezus daar in Getsemane over: ‘Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt.’

(Marc.14:36) Jezus geloofde dat de Vader altijd trouw blijft aan hetgeen Hij heeft gesproken, ook op dit punt kende Jezus de Schrift. (Ps.16:10,11) De macht van de duivel was niet voldoende om Jezus tegen de wil van Zijn Vader te laten spreken of te handelen. De Meester had gezegd ‘want met het oordeel, waarmede gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmede gij meet, zal u gemeten worden.’ (Matt.7:2) Jezus wilde dat de Vader Hem onder de zondelast der mensheid vandaan zou halen, daartoe rekende ook Hij Zijn schuldenaren hun zonden niet aan. Jezus leefde als rechtvaardige en stierf als rechtvaardige en op grond hiervan kon de Vader Hem uit de dood regenereren.

Het tweede gedeelte

Dit gedeelte begint aan het eind van de eerste dag, op vrijdag vanaf omstreeks het negende uur als Jezus sterft en Zijn lichaam aflegt, wat overigens niet tot ontbinding overgaat:

‘Ik stel mij de HERE bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in

veiligheid wonen; want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien. Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig.’ (Ps.16:8-11)

Terwijl Jezus lichamelijk sterft geeft Hij Zijn geest over aan Zijn Vader en Deze verlost Zijn Zoon onmiddellijk van de doodsmachten door Hem in Zijn Handen, dat is de Kracht van de Heilige Geest, op te nemen en Zijn heerlijkheid weder op Hem te leggen. (Matt.12:18) Voor de omstanders is het nu voorbij. Het is afgelopen met Jezus, Hij is gestorven. Nu is Hij dood. Terwijl Hij in feite, verborgen voor de ogen van de ongeestelijke mensenmassa, juist uit Zijn lijden is verlost en de heerlijkheid en het Koningschap van de Allerhoogste opnieuw heeft ontvangen. Dit is het moment waarop de apostel Petrus duidde toen hij schreef: ‘Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: *Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest*, in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis’ (1Petr.3:18,19) De ongeestelijke omstanders daarentegen hebben er geen idee van dat Jezus met Zijn sterven, naar de geest juist tot opstanding is gekomen. De menigte denkt nu pas dat Hij dood is, Zijn ontzielde lichaam is voor iedereen het bewijs.

Het is daarbij opmerkelijk en zeer heugelijk te lezen dat ten tijde van Jezus’ sterven er direct vele lichamen van ontslapen heiligen werden opgewekt. Dit betekent dat de Vader deze reeds gestorven gelovigen opnieuw van een lichaam kon voorzien doordat deze mensen, vanwege de overwinning van Jezus Christus over de dood, ook uit de gevangenschap van het dodenrijk werden bevrijd. Ditmaal echter ontvingen zij van God een ander en beter lichaam dan het oude lichaam dat zij ooit hadden.

Zij ontvingen van Hem een onsterfelijk lichaam zoals ook Mozes en Elia die hebben, waarmee zij zich niet alleen in de zichtbare wereld maar ook in de hemelen kunnen bewegen. (Matt.27:52) De volgende zin van hetzelfde hoofdstuk verklaart dit moment dan ook terecht als Jezus' *opstanding*, terwijl Zijn lichaam evenwel nog aan het kruis hangt!

Jozef van Arimatea neemt vervolgens Zijn lijk van het kruis en legt het in een nieuw graf, dat hij uit een rots heeft laten uithouwen. Ook Jezus' volgelingen zien aanvankelijk niet op Zijn geestelijke opstanding, maar denken nu Hij is gestorven dat alles voorbij is. Zonder zich te herinneren wat hun Meester hen van te voren over Zijn opstanding had gezegd, waren zij na Zijn executie verslagen over Zijn 'dood' achtergebleven. (Marc.9:31en16:10,11) Terwijl men de rouw over Hem bedrijft, gaat Jezus als machtige Koning de hemelen door en predikt Zijn overwinning over de dood aan de gestorvenen in het dodenrijk, de 'gevangenis'. Halleluja, eeuwige glorie voor Jahweh God! Vanaf vrijdag omstreeks 'het negende uur' en de nacht van vrijdag op zaterdag, de Joods rustdag, is Jezus lichamelijk in het graf, maar naar de inwendige mens reeds levend gemaakt en heeft Hij Zijn Koningschap reeds gepredikt in de hades.

(Dag 3: zaterdagavond en de nacht van zaterdag op zondag)

Dan de nacht van zaterdag op zondag, de dag waarop de Heer Jezus opnieuw lichamelijk verschijnt. Zijn opstanding uit de dood en Zijn terugkeer uit het dodenrijk zijn daarmee voltooid. Jezus heeft door zo de hemelen door te gaan ook hen, die ten tijde van het Oude Testament de hoop op Jahweh's redding hadden vastgehouden, van het dodenrijk gered. Hij is daarmee niet alleen voor ons maar ook voor hen de grond van hun opstanding geworden. Voor alle zekerheid hadden de Joden het graf waarin het lichaam van Jezus was gelegd van buitenaf met een rotsblok verzegeld.

Volgens de Joodse Sadduceeën gold dood is dood, maar bij Jezus wist je het maar nooit. Zou ook dit woord van Hem, dat Hij de opstanding is, blijken waar te zijn? Immers zelfs de Romeinse hoofdman en zij die bij hem waren om Jezus te bewaken, waren door Zijn sterven tot de conclusie gekomen dat dit mens waarlijk een Zoon van God was. (Matt.28:54)

Doordat Jezus de pijn des doods heeft doorstaan en toen als ‘*mens Gods*’ het dodenrijk is doorgedaan, is er uit Hem leven voortgekomen dat voortaan immuun is voor sterven of dood. De apostel schreef ‘Want wij weten dat Christus, eenmaal uit de doden opgewekt, niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem.’ (Rom.6:9) Jezus kan niet meer doodgaan en ieder mens die in Hem gelooft en Zijn woord aanvaardt, diens ‘verborgen mens des harten’ gaat eveneens over van de dood in het eeuwige leven. Deze mens gaat in de hemel dan eveneens opstaan! Wanneer de Vader vervolgens de tijd in vervulling doet gaan, zullen er zelfs vele leden van Christus zijn van wie ook het fysieke lichaam niet zal sterven, door hun allerheiligst geloof in Jahweh; God van levenden. Zij behouden dus hun aanvankelijk sterfelijke lichaam, tot het moment waarop dit door de Kracht Gods onvergankelijkheid aandoet. (1Kor.15:53,54)

Het totale tijdsbestek dat Jezus in de dood en het dodenrijk was, is dan als volgt:

Van donderdag op vrijdag, van vrijdag op zaterdag en van zaterdag op zondag, dus drie dagen en drie nachten. Dit is in overeenstemming met wat de Heer Jezus had voorzegd: ‘Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van een grote vis zat, zo zal de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het binnenste van de aarde verblijven.’ (Matt.12:40) Om tot de juiste voorstelling en telling van

dagen en nachten te komen, volgen wij de telling zoals die is Genesis is aangegeven, 'Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.' (Gen.1:5) Hieruit kunnen we concluderen dat een mens dood kan zijn, ook al ziet hij er ogenschijnlijk nog levend uit en kan hij beschikken over zijn fysieke lichaam. Naar zijn inwendige mens is hij dan echter in het klimaat van de dood en hebben zijn doodsvijanden hem afgesneden van het hemels Koninkrijk van God. Het tegenovergestelde leidt tot de volgende conclusie; ook al is een mens fysiek dood dan kan hij desondanks in de hemel, naar zijn inwendige mens, toch in leven zijn omdat hij samen is met God en de Kracht en de heerlijkheid van Zijn Koninkrijk in hem aanwezig zijn. Toen wij door wedergeboorte de Geest van Christus konden ontvangen, ontsloot de Heilige Meester de toegang tot Zijn eeuwig Koninkrijk omdat Hij de macht heeft het eeuwige leven te geven wie Hij wil. (Joh.17:2) Als wij dan later lichamelijk sterven heeft de Heer Jezus reeds voor ons de toegang tot het dodenrijk afgesloten, waardoor wij heiligen daar nimmer terecht kunnen komen. Jezus onze Heiland hanteert vanwege ons, zijn geliefde volgelingen de sleutels van dood en dodenrijk.

Vol vreugde handelen in opdracht van Jezus de heilige engelen en begeleiden ons als wij sterven en ons fysieke lichaam verlaten, om in de hemelse schuilplaats van de Allerhoogste plaats te nemen. In deze plaats bevindt zich ook de Heer Jezus, want waar Hij is daar wil Hij dat ook Zijn volgelingen bij Hem zijn. Wáár Hij ook heengaat, overal zullen wij bij Hem zijn en voor alle eeuwigheden in Zijn nabijheid verblijven. (Opb.14:4) Dit kan de mens die het eigendom van Jahweh is eeuwig volhouden, want de levenskracht van de Heilige Geest is onuitputtelijk!

Het is overigens niet de bedoeling dat deze steeds groter wordende groep heiligen na hun sterven altoos in deze verheven schuilplaats van God verborgen blijven. Voor de

verdere ontknoping van de Apocalyps, heeft de Vader hen nodig om te worden ingezet bij de definitieve ontmanteling van de laatste vijanden.

Jezus Christus en zij die tot Zijn Lichaam behoren, zullen met steun van de engelen Gods te zijner tijd ook de rest van de schepping van de dood en het dodenrijk bevrijden. (Opb.20:13) Eens werd door de profeet Jesaja over de Christus geprofeteerd dat Hij voor eeuwig de dood zou vernietigen: 'God de Heer vernietigt de dood, voor altijd. Hij droogt ieders tranen. Overal op aarde herstelt hij zijn volk in ere, het is zijn eigen belofte.' (Jes.25:8) Een grote troost voor gelovige en oprechte mensen, want het dodenrijk zal uiteindelijk alle mensen die in haar zijn terug moet geven. Op die manier ontvangen zij hun geliefden terug.

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)